

altsaa holder disse tre Beshatningsmaader ude fra hinanden. For mig er det aldeles klart, at naar man ikke vil holde disse tre Beshatninger ude fra hinanden, men saaledes som her i § 12 vil sammenblande Hartkornet af de udenbyses Grunde og Grundtaxten af de indenbyses Grunde og saa opstille en bestemt Regel, saa vil man absolut gjøre en stor Uret imod de enkelte Ciere, saa vil man — man bære sig ad, som man vil, man klassificere Grundene eller Bygningerne i Forhold af deres Assurancerværdi, eller man bruge, hvilken anden Classification man kan finde paa — absolut komme til det Resultat, at man kaster endeel af den tidligere Beshatning over paa nogle Ciere fra andre Ciere. Dette stod allerede klart for mig, dengang dette Lovforslag indkom her i Rigsdagen; men netop fordi jeg ifølge min Stilling ikke er saa overordentlig nøie bekendt med de specielle Forhold i de forskjellige Byer, sørgede jeg for fra det Sted, hvis Forhold jeg nærmest har Interesse for, at faae at vide, hvorledes den hidtilværende Beshatning var falden paa disse tre Grundlag: udenbyses Jord, indenbyses Grundtaxt og Assurancerværdi. Jeg skal ikke opholde Thinget med nærmere at gaae ind herpaa; men hvis vi ikke ville holde disse tre Grundlag for Beshatningen ude fra hinanden paa det omhandlede Sted, ville vi, saafremt vi ikke ved denne Lov skulle kaste over paa Hartkornet meget betydelige Summer, som hidtil have været svarede af den indenbyses Grund og de indenbyses Bygninger, ikke af Grundtaxtskatten, som der for det sidste Aar beløber c. 5000 Rd., kunne for Fremtiden paa-ligne den indenbyses Grund som fast Stat mere end hened 100 Rd., ikke engang sulde 100 Rd. — Resultatet vilde altsaa blive, naar Grundtaxten skulde deles, at der maatte lægges omtrent 100 Rd. paa Grunden og 4000 Rd. paa Bygningerne, men dette er vist ikke det passende Delingsforhold for fremtidige Skatter og ikke heller det, som Ministeren har tænkt sig med den nye Matriful, her staaer omtalt i § 12. Hvis det derfor skal være Meningen, at man skal vedblive Beshatningen paa de faste Eendomme i Byerne, Noget som jeg ingenlunde vil sætte mig imod, saa er jeg enig i, at der skal udarbejdes en ny Matriful og at vi meget

godt i Hovedtrækkene kunne bruge de Grund-sætninger, der ere udtalte i § 12; men er det ikke Meningen og er denne derimod den, at vi blot skulle aflutte Beshatningen, saa behøve vi ikke nogen Matriful, tværtimod troer jeg, at den vilde være mindre retfærdig.

Efter at have udtalt dette, som egentlig var det, der gav mig Anledning til at forlange Ordet, skal jeg blot med et Par Ord berøre nogle Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag, Enkeltheder, der ganske sikkert for nylig af nogle af de sidste ærede Talere ere blevne bragte frem; men som jeg for mit Vedkommende dog ogsaa anseer det nødvendigt at berøre, fordi det er Enkeltheder, der indeholde Principer. — Først vil jeg berøre det, der blev bragt paa Bane af den ærede Rigsdagsmand for Kongsjølbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Det er Begyndelsen af § 15, hvor der staaer udtalt, at de Vedtægter, der udarbejdes af Kommunalbestyrelsen og stadfæstes af Indenrigsministeriet, kun skulle kunne forandres ved Lov. Mine Herrer! Hvad vil dette sige? Det vil sige, at disse Vedtægter selv blive Lov. Det forekommer mig nu i høieste Grad principstridigt, at Vedtægter, der udarbejdes af en Kommunalbestyrelse og stadfæstes af et Ministerium, skulle kunne blive Lov. — Det andet Punkt, jeg vilde omtale, er nylig bleven berørt, deels af min ærede Sidemand (Krebs) og deels af den ærede Rigsdagsmand for Horsens (E. M. Sæpersen). Det er den Forandring, der er kommen ind i Slutningen af § 17 med Hensyn til de Militaires Afgiftsforhold. Det er Noget, der først er kommet ind i Loven ved en Forandring i Landstinget, og det forekommer mig, at det kom ind ved saa svage Grunde i Mod-sætning til de Grunde, der tale for den Bestemmelse, der stod i det oprindelige Lovudkast, at jeg for mit Vedkommende beklager, at den høitærede Minister er vejen saa let tilbage for Stemningen i det andet Thing. Det er sikkert, at der lader sig sige Noget til Grund derfor, men alt dette har virge Vægt ved Siden af det Principstridige, der er i saaledes at vedblive med denne Undtagelse. Hvis vi paa samme Maade vare vegne tilbage for alle de Smaagrunde, der kunde tale for at beholde andre Uligheder, vilde vi i Sandhed langtfra